

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011182
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713011182.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2013, v trestnej veci proti obž. I. V. a spol., pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

- 1/ I. V.U., nar. XX.X.XXXX P. T., trvale bytom T., t. č. v ÚVV Žilina,
- 2/ O. X.Ž., nar. XX.X.XXXX P. W., Č., trvale bytom U.Č., U. V. Č.. XXX/XX,
- 3/ Ľ. O.Č., nar. XX.XX.XXXX P. T., trvale bytom U., K. Č.. XXX/XX,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

v období od dňa 22. 11. 2012 v presne nezistenom čase do dňa 23. 11. 2012 do 06.15 v Sučanoch, na Ul. 29. Augusta XX, po predchádzajúcej spoločnej dohode prišli k objektu potravín s názvom T., kde všetci obžalovaní začali kopať do kovových bezpečnostných dverí na sklade predajne potravín, následne obž. I. V. začal uvedené dvere páčiť sekerou, pričom obž. O. X. a obž. Ľ. O. stáli obďaleč a dávali pozor, aby ich nikto pri čine neprišiel a striedavo pomáhali obžalovanému V. dvere páčiť, následne asi po 15-20 minútach obž. Ľ. O. odišiel, pričom potom sa obž. I. V. a obž. O. X. podarilo vchodové dvere aj so zárubňou oddeliť od steny, následkom čoho sa spustil alarm, na čo obž. O. X. ušiel, obž. V. následne vnikol do vnútra odkiaľ odcudzil finančnú hotovosť vo výške 210 € a rôzny tovar v celkovej hodnote vo výške 359,30 €, čím takto svojim konaním spôsobili pošk. J. K., B.. XX. XX. XXXX, R. XXX, G., IČO: 45 662 029 odcudzením tovaru a finančnej hotovosti celkovo škodu vo výške 569,30 € a majiteľke budovy pošk. V. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., O. XXXX/XX poškodením bezpečnostných dverí a zárubne budovy, škodu vo výške 1.240 €,

t e d a

všetci obžalovaní

- spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu,

obž. I. V.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním,

obž. O. X., obž. Ľ. O.

- dopustili sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocnia a taký čin spáchajú vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l i

všetci obžalovaní

- v spolupáchateľstve prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák.,

obž. I. V.

- v spolupáchateľstve prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,

obž. O. X., obž. Ľ. D. O.

- v spolupáchateľstve prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 20, § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný I. V.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/40/2013 zo dňa 24.09.2013, právoplatným 24.09.2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný O. X.

Podľa § 212 ods. 2 v spojení s § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín.

Obžalovaný Ľ. O.

Podľa § 212 ods. 2 v spojení s § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 100 (sto) hodín.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému Ladislavovi Hanesovi povinnosť nahradiť poškodenému J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, G., IČO: 45 662 029, škodu vo výške 569,30 € (slovom päťstošesťdesiatdeväť eur a tridsať eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá všetkým obžalovaným spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť poškodenému D. L., H..U., U. U. I. Č.. XX, X., IČO: 00 653 501, škodu vo výške 1.240 € (slovom tisíc dvestoštyridsať eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 13.6.2013 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 3 Pv 576/12 zo dňa 12.6.2013 na obv. I. V., O. X. H. Ľ. O., pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa

§ 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, že

V období od dňa 22. 11. 2012 v presne nezistenom čase do dňa 23. 11. 2012 do 06.15 v Sučanoch, na Ul. 29. Augusta XX, po predchádzajúcej spoločnej dohode prišli k objektu potravín s názvom T., kde všetci obžalovaní začali kopať do kovových bezpečnostných dverí na sklade predajne potravín, následne obv. I. V. začal uvedené dvere páčiť sekerou, pričom obv. O. X. a obv. L. O. stáli obďaleč a dávali pozor, aby ich nikto pri čine neprišiel a striedavo pomáhali obvinenému V. dvere páčiť, obv. V. následne vnikol do vnútra odkiaľ odcudzil finančnú hotovosť vo výške 210 € a rôzny tovar v celkovej hodnote vo výške 359,30 €, čím takto svojím konaním spôsobili pošk. J. K., B.. XX. XX. XXXX, R. XXX, G., IČO: 45 662 029 odcudzením tovaru a finančnej hotovosti celkovo škodu vo výške 569,30 € a majiteľke budovy pošk. V. C., B.. XX. XX. XXXX, X. T., O. XXXX/XX poškodeným bezpečnostných dverí a zárubne budovy škodu vo výške 1.240 €.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednaniach dokazovanie výsluchom obžalovaných I. V., O. X. H. L. O.; výsluchom svedkov T. T. V. a T. L. X.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania - T. K., V. C. H. Y.. Q. W. podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaných a prokurátora; prečítaním znaleckých posudkov KEÚ PZ č. 2013/69, podľa § 268 ods. 2 Tr. por.; oboznámením fotodokumentácie podľa § 270 ods. 1 Tr. por. ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a podstatného obsahu spisu OS Martin sp. zn. 2 T 40/2013, podľa § 269 Tr. por.

Obžalovaný I. V. na hlavnom pojednaní po zákonom poučení v zmysle príslušných ust. Tr. poriadku vypovedal, že v predmetný večer boli spolu s O. a X. v krčme u jeho sestry. O. je jeho bratranec a X. kamarát. On mal vtedy nejaké finančné problémy, tak sa rozhodol, že by mohli niečo vykradnúť, teda konkrétne išlo o potraviny. Títo dvaja sa mu rozhodli pomôcť, lebo vedeli, že má finančné problémy, nejako ich k tomu nepresviedčal. Následne teda išli všetci traja k potravinám. Začali kopať do dverí. Boli to plechové dvere do skladu. Kopali do nich všetci traja, striedali sa. Najprv kopal on, potom X. a potom aj O.. Potom išiel pre sekeru, táto bola neďaleko pri krčme, kde sa nachádzalo drevo. S touto sekerou sa pokúšal tie dvere vypáčiť. Podarilo sa mu dvere vykopnúť aj so zárubňou, ale nevznikol tam dostatočný priestor k tomu, aby mohol vniknúť dnu. So sekerou manipuloval iba on. Spoluobžalovaný O. odtiaľ odišiel asi po 10-15 minútach, ešte vtedy, kým dvere neboli otvorené. On a X. potom odišli spolu, keď sa spustil alarm. Začalo to písať, nebol nejaký veľmi hlasný, ale okoloidúci si to určite všimli. Nakoniec teda nešiel dnu ani on, ani X., zľakli sa, aby ich niekto nevidel. Vonku bolo ešte dosť ľudí a bolo otvorená krčma. Alarm sa spustil vtedy ako sa pootvorila zárubňa. On išiel smerom domov, k bytovke a X. smerom cez križovatku. Sekeru hodil na miesto, kde bola predtým. Odvtedy ako prišli ku dverám obchodu a pokúšali sa ich otvoriť, až dovtedy ako s X. odišiel mohla prejsť asi tak hodina. Trvalo to dosť dlho, približne od 22.00 do 23.00 hod. Keď O. odišiel, musel X. dávať pozor. On spoluobžalovaným predtým povedal kam idú. Povedal im na rovnu čo idú urobiť. Nijako ich nepresviedčal, nenútil ani nenahováral. Išli s ním, nakoľko sú kamaráti. Pokiaľ ide o ten obchod, je tam zmiešaný tovar, predáva sa tam aj mäso, alkohol. Predpokladal, že by tam mohla byť väčšia tržba. V obchode robila jeho teta, a keď bol nakupovať, videl tam peňaženku. Peniaze potreboval na zaplatenie nájomného, bolo to okolo 700,- Eur. O tom, že bol obchod vykradnutý sa dozvedel od tety, ktorá to zistila ráno a potom volala policajtov. Na druhý deň sa s X. a O. stretli u neho doma. Pýtal sa ich, či sa do toho obchodu nevrátili, že bol vykradnutý. Oni povedali, že nie.

Obžalovaný O. X. pred súdom po zákonom poučení v zmysle príslušných ust. Tr. poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Vypovedal, že v ten deň boli spolu s V. a O.. Dali si v krčme vedľa pivo, potom šli von, kecali spolu na chodníku. Po nejakom čase prišli k tým potravinám alebo skladu. Nevie presne čo tam bolo, nakoľko tam už nebýva, ani tam často nechodil. Začali potom kopať do dverí, kopali všetci traja. Mali tiež trochu vypité. Jednalo sa o dvere zo železa, plechové, nevznikla na nich žiadna škoda. Nepamätá si, kto do tých dverí začal kopať ako prvý, ale kopali do nich všetci. On kopol do dverí možno 2 - 3 krát. Potom začali dvere páčiť sekerou. Tiež ich páčili všetci traja. Sekera bola vedľa dreva ako bola krčma. Spoluobžalovaný O. odišiel asi po 15-20 minútach. Potom sa im podarilo dvere z jednej strany uvoľniť a tieto z jednej strany oddeliť od steny. Vtedy sa spustil alarm, tak išiel preč. Uvedomil si, že mu to za to nestojí. Neodchádzali spolu, každý išiel svojou cestou. Sekera sa dala naspäť, ale kto ju tam dával si už nepamätá. Na druhý deň okolo obeda sa spolu stretli v bytovke u spoluobžalovaného V.. Rozprávali sa o tom, kto to spravil. V. odpovedal, že

sa tam vrátil, išiel do vnútra a zobral peniaze - 90,-Eur. Kedy sa tam vrátil to nepovedal. Hovoril len o tých peniazoch. Teda, že nič iné odtiaľ nezobral, žiadne cigarety, mäso ani alkohol.

Obžalovaný L. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ust. Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, avšak priznáva sa len k tomu, že spoluobžalovaným pomáhal a po nejakých 5 - 10 minútach odtiaľ odišiel. Ďalej využil svoje právo a vo veci odoprel vypovedať.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním. V zmysle § 122 ods. 4 Tr. zák. sa za vlámanie považuje vniknutie do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou. Cudzou vecou je vec, ktorá nepatrí páchatelovi, príp. mu nepatrí výlučne. Prisvojením veci sa na účely Trestného zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto poškodí cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Malou škodou podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Z hľadiska subjektívnej stránky sa v obidvoch prípadoch jedná o úmyselné trestné činy, ktoré majú charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaní I. V., O. X. H. L. O. sa dopustili skutku, tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (obž. X. a O.Á. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.) v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o spáchanie prečinu krádeže, v tejto časti súd na základe výsledkov dokazovania upravil skutkovú vetu v časti týkajúcej sa konania obžalovaných X. a O.. Do skutkovej vety doplnil časť, že „....následne, asi po 15-20 minútach obž. L. O. odišiel, pričom potom sa obž. I. V. a obž. O. X. podarilo vchodové dvere aj so zárubňou oddeliť od steny, následkom čoho sa spustil alarm, na čo obž. O. X. ušiel....“. Z výpovedí obžalovaných bez pochybnosti vyplynulo, že z miesta činu najprv odišiel obž. O., a to ešte predtým ako sa podarilo vytrhnúť dvere so zárubňou. Potom ako došlo k vylomeniu dverí sa spustil alarm, na čo odtiaľ odišiel aj obž. X.. Do vnútra objektu následne vošiel iba obž. V., ktorý potom vykonal samotné odcudzenie vecí bez účasti spoluobžalovaných. Hoci obžalovaní X. a O. veci z predajne neodcudzili, uskutočnili konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu prečinu krádeže vlámaním. Tak obž. V. aj obž. X. potvrdili, že všetci traja mali úmysel obchod vykradnúť, navrhol im to V., pričom X. s O. ako kamaráti sa mu rozhodli pomôcť. Obaja vedeli, že obž. V. má finančné problémy a potrebuje peniaze. Všetci traja sa tiež podieľali na násilnom otváraní a tým i poškodzovaní dverí, a to jednak kopaním a jednak páčením s pomocou sekery. Tu síce obž. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so sekerou manipuloval iba on, avšak po prečítaní časti výpovede z prípravného konania za účelom odstránenia rozporu podľa § 258 ods. 4 Tr. por. uviedol, že to bolo tak ako je uvedené v zápisnici o jeho výpovedi z prípravného konania (č.l. 15). V prípravnom konaní pritom vypovedal, že mu dvere pomáhali páčiť raz jeden, raz druhý. Zároveň sa obžalovaní O. s X. na skutku podieľali i tým, že dávali pozor, aby ich nikto neuviedol pri násilnom otváraní dverí do objektu.

Obžalovaní sú nepriamo usvedčovaní i výpoveďami svedkov - príslušníkov OR PZ, OKP Martin T.. T. V. H. T.. L. X.. Spáchanie činu ďalej potvrdzujú výpovede svedkýň T. K., V. C. ako i listinné dôkazy, predovšetkým zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou nachádzajúca sa na č.l. 97 - 115 spisu. Výška škody spôsobená na vylomených a poškodených dverách predstavuje 1.240,-Eur, čo zodpovedá nákladom potrebným na výmenu dverí, demontáž a opätovnú montáž (uvedenie vecí do pôvodného stavu) podľa § 126 ods. 1 Tr. zák. Táto je preukázaná faktúrou č. 2013/02/02 zo dňa 25.2.2013 s príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 1.3.2013 (č.l. 55 - 56 spisu) ako i dokladmi predloženými poisťovňou D., H..U.. týkajúcimi sa likvidácie poisťnej udalosti (č.l. 63 - 96 spisu).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchatelov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Čo sa týka osoby obžalovaného I. V., súd zistil, že doposiaľ má v registri trestov 9 záznamov o odsúdeniach tunajším súdom. Zväčša sa jednalo o odsúdenia pre majetkovú a súvisiacu trestnú činnosť (§ 247 ods. 1, 2, § 257 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, § 194 ods. 1 Tr. zák.), ale i prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. či prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Súd u obž. V. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., na druhej strane boli zistené dve príťažujúce okolnosti - spáchanie viacerých trestných činov (viacčinný súbeh) a predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. Keďže stíhaný skutok spáchal predtým ako bol vyhlásený právoplatným odsudzujúcim rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/40/2013 zo dňa 24.09.2013, súd s poukazom na ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladal súhrnný trest, pričom súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. predmetný rozsudok zrušil vo výroku o treste (uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace nepodmienečne). Pri prevahe príťažujúcich okolností súd potom obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a na výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Podľa záveru súdu uložený trest odňatia slobody zodpovedá jednak okolnostiam činu, spôsobu jeho spáchania, následku, pomerom páchatela ako i možnostiam jeho nápravy.

Pokiaľ ide o obžalovaného O. X., súd mal preukázané, že tento nebol doposiaľ odsúdený za trestný čin a taktiež nemá záznamy o postihnutí za priestupky. Túto skutočnosť súd v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť. Na druhej strane mu príťažuje, že sa dopustil v jednočinnom súbehu dvoch trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Vzhľadom na to, že obžalovaný viedol doposiaľ riadny život, súd pri rozhodovaní o uložení trestu vychádzal predovšetkým z prevýchovného a preventívneho účelu trestu. U obžalovaného tiež zohľadnil mieru, akou sa podieľal na spáchaní trestnej činnosti, závažnosť jeho konania i spôsobený následok. Po dôkladnom zvážení týchto okolností obž. O. X. podľa § 54 Tr. zák. uložil trest povinnej práce, vo výmere 80 hodín. S prípadným uložením trestu povinnej práce obv. X. súhlasil pri výsluchu v štádiu prípravného konania. Podľa názoru súdu je takýto trest dostačujúci k tomu, aby obžalovaného viedol k náprave, aby sa už v budúcnosti nedopúšťal žiadneho úmyselného protiprávneho konania.

U obžalovaného L. O. súd zistil, že tento má jeden záznam v odpise z registra trestov, a to na základe odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3 T 174/2009 právoplatným dňom 23.11.2009, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zák. V danej veci sa však dňa 1.8.2011 osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a preto sa na neho musí hľadieť ako keby nebol odsúdený. Pri ukladaní trestu súd potom vychádzal z vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností (podľa § 36 písm. j/ a § 37 písm. h/ Tr. zák.). Po zohľadnení miery účasti obžalovaného, ktorou sa podieľal ako spolupáchatel na spáchaní trestnej činnosti, dospel súd k záveru, že účel trestu bude naplnený uložením primeraného (alternatívneho) trestu povinnej práce, a to vo výmere 100 hodín. Súd má za to, že na nápravu páchatela, prevýchovné a preventívne pôsobenie bude trest povinnej práce lepšie plniť svoj účel ako prípadný trest odňatia slobody.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinené nevykonal práce v určenom rozsahu, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaným uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenému D. L., H..U., a to vo výške 1.240,-Eur. Jedná sa o škodu, ktorá bola spôsobená spoločným

konaním obžalovaných, pričom poisťovňa škodu v takejto výške uhradila v rámci plnenia z poistnej zmluvy v prospech poistenej. Nárok poškodenej V. C. na náhradu škody tým prešiel na poisťovateľa D. L., H..U.. ako právneho nástupcu poškodenej.

Pokiaľ ide o škodu spôsobenú odcudzením tovaru a hotovosti poškodenému J. K., B.. XX.XX.XXXX, v celkovej o výške 569,30,-Eur, na náhradu tejto škody súd zaviazal iba obž. I. V., nakoľko táto škoda vznikla výlučne jeho zavineným konaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.